

VOJAŠKI LOGIST

ŠTEVILKA 5

MRAVLJICE
SKOZI OBDOBJE
OD 2004 DO 2024

KAZALO

4	NAGOVOR POVELJNICE 670. LOGISTIČNEGA POLKA
6	POGLED PRVEGA POVELJNIKA 670. POVLOGB
7	MRAVLJICE
8	670. LOGISTIČNI POLK OD 2013 DO 2018
9	MOJA POT Z MRAVLJICAMI
10	DVAJSET LET DELA V ENOTI
11	OD DELOVNE SKUPINE POVELJSTVA 670. POVELJNIŠKO-LOGISTIČNEGA BATALJONA DO DANES
12	DVAJSET PREHOJENIH OZ. PREVOŽENIH LET MRAVLJIC OD 2004 DO 2024
14	TRANSPORTNA ČETA PRED PREOBLIKOVANJEM 2013
15	SODELOVANJE TRANSPORTNE ČETE V MIROVNIH OPERACIJAH IN NA MISIJAH
16	OPERATIVNA LOGISTIKA SKOZI ČAS
17	ZDRUŽEVANJE LOGISTIČNIH ZMOGLJIVOSTI
18	MODUL BATALJONSKE BOJNE SKUPINE
18	POGLED VOJAKINJE SKOZI ČAS
19	ŠOLA VOŽNJE SLOVENSKE VOJSKE SKOZI ČAS
20	CIVILNO-VOJAŠKO SODELOVANJE V 670. LOGISTIČNEM POLKU
21	SODELOVANJE 670. LOGISTIČNEGA POLKA PRI NALOGAH ZAŠČITE IN REŠEVANJA
22	KLJUČNA OPREMA V 670. LOGISTIČNEM POLKU
23	POGLED PASTORALNEGA ASISTENTA

VOJAŠKI LOGIST

Številka 5
September 2024

Odgovorna urednica:
podpolkovnica Mojca Lah

Urednica:
VU VI. r. Katja Unuk

Oblikovanje in prelom:
VU VI. r. Luka Mitrović

Naslovna fotografija:
Arhiv LOGBR

Lektoriranje:
Urška Prelog, Neža Šuligoj

Fotografije:
Luka Mitrović, postanivojak.si,
Adobe Stock in arhiv 670. LOGP

Naklada:
700 izvodov

Založnik:
Center vojaških šol

Izdajatelj:
670. LOGP

Leto izdaje:
2024

Kraj izdaje:
Slovenska Bistrica

Tiskarna:
Silveco, d. o. o.

ISSN (tiskana izdaja): 2820-5189
ISSN (spletna izdaja): 2820-5200

Glasilo je dostopno na
<https://dk.mors.si>

podpolkovnica
Mojca Lah
poveljnica 670. LOGP

Neizmerna čast in ponos me prelevata, ko pišem uvodnik v glasilu ob dvajseti obletnici obstoja in delovanja 670. logističnega polka. Tako kot enota tudi jaz jeseni praznujem dvajset let dela v Slovenski vojski. Mravljica na moji desni rami se mi je globoko usedla v srce že ob prvem delovanju v enoti, po tem, kar doživljam zdaj v vlogi poveljnice, pa se me je še bistveno bolj dotaknila. Zakaj?

Vse velike vojne so se odločale na področju zagotovitve sil in vzdržljivosti, to se kaže tudi zdaj v Ukrajini. Ocenjujem, da je to zavedanje o potrebnih virih, času in načinih izvedbe logistične podpore na ravni odločevalcev ter drugih nadrejenih sestav SV prenizko. Zato moramo mi, vodstveni kadri, in vsi, ki opravljamo dolžnosti znotraj zagotovitve delovanj SV, na to opozarjati in obrniti trend.

V času hitrih sprememb na različnih področjih (razvoj tehnologij, brezpilotni sistemi, umetna inteligenca idr.), ki jih dnevno čutimo doma in v civilnem okolju in ki vplivajo tudi na delovanje enot za zagotovitev delovanja, ter v bistveno spremenjenih varnostnih razmerah v naši

neposredni okolici bi morali po moji oceni zagotovitvi delovanja na splošno in logističnim enotam nameniti več pozornosti ter nas aktivno vključiti v načrte posodabljanja/modernizacije opreme, materialnih sredstev in procesov, da se preoblikujeta logistika in zagotovitev delovanja SV v miru, krizi in vojni. Mislim, da je prišel čas, da se vsi deležniki znotraj SV in obrambnega sistema začnejo zavedati, da se brez nas ne zgodi nič in da bo preoblikovanje zagotovitve delovanja in vzdržljivosti SV ključno za delovanje celotnega ustroja SV. Verjamem, da bomo s skupnimi moči zmogli ta napor in se preoblikovali v sodobno, odzivno, strokovno in prilagodljivo logistično sestavo SV. Ne smemo pozabiti, za kaj smo namenjeni, nihče od nas.

Zgodovino enote vedno pišejo njeni pripadnice in pripadniki. Od prvega dne pisanja zgodovine te enote pa do danes neizpodbitno velja, da so mravljice ene od najbolj marljivih, vztrajnih in delovnih pripadnikov SV. To dokazujejo neštete aktivnosti logistične podpore enotam SV, tujim oboroženim silam ali zunanjim organizacijam, in

kar je najpomembnejše, vedno so bili in so tukaj za državljane in državljanke Republike Slovenije.

Če bi bili tako marljivi tudi pri zapisovanju in arhiviranju vseh aktivnosti, bi vam lahko v tem glasilu predstavili tudi številčne preglede zadnjih dvajsetih let. Ne, mravljicam je pomembnejše strokovno opravljeno delo, zadovoljna stranka – pripadnik enote SV ali pripadnik tujih oboroženih sil na drugi strani. Zato vam bomo v glasilu ob dvajseti obletnici obstoja in delovanja enote poskusili predstaviti samo nekatera področja delovanja v preteklosti in sedanjosti. Nekateri nekdanji poveljniki so poskušali s časovne in osebne razdalje pogledati na čas poveljevanja enoti. Prav tako pa so še vedno med nami, sicer zelo redki, štirje pripadniki, ki v enoti delujejo vse od njenih začetkov, dva od njih sta tudi strnila vtise ob tem mejniku. Premalo je 24 strani za celovit pregled delovanja tako mogočne enote, poskusili smo izpisati samo manjši del zgodovine enote. Hvala vsem, ki ste si vzeli čas in napisali prispevke. Na koncu se želim zahvaliti vsem nekdanjim in upokojenim pripadnicam in pripadnikom naše enote za njihov

prispevek v mozaik 670. logističnega bataljona/polka. Vesela sem, da imamo iskren in vzajemen odnos, da se občasno srečamo in izmenjamo poglede ter se pogovorimo o pomembnih stvareh v življenju. Največja zahvala pa vsem mravljicam, ki trenutno gradite in prispevate v naš skupni kolektiv. Pogosto vam ni lahko, še pogosteje od vas zahtevamo še več, premalo pogosto ste slišani ter premalo pogosto vas znamo spočiti in vam dati občutek, da ste slišani in da skrbimo za vas ter vaše bližnje. Čas je, da se pogosto poudarjanje človeka kot najpomembnejšega člena naše organizacije tudi začne dokazovati z dejanji vseh nas, predvsem pa vodstvenih kadrov. Kot organizacija imamo daleč največ možnosti za napredek prav na tem področju, glede na izjemno delo in odrekovanja naših pripadnic in pripadnikov pa bi to morali biti naši ključna naloga ter odgovornost, če želimo graditi uspešen, strokoven, zadovoljen in trden kolektiv tudi v prihodnosti.

Srečno, 670. logistični polk, in vse najboljše v prihodnjih dvajsetih letih!

POGLED PRVEGA POVELJNIKA 670. POVLOGB

Besedilo: Franc Koračin
Fotografija: arhiv 670. LOGP

Dovolite mi, da najprej izrečem iskrene čestitke ob 20. obletnici obstoja in delovanja v SV vsem nekdanjim in sedanjim pripadnicam ter pripadnikom 670. logističnega polka.

Vsaka obletnica pomeni, da se ozremo nazaj in pogledamo, kaj smo v tem času dosegli, in se hkrati oziramo v prihodnost z neomajnim optimizmom. Kot nekdANJI poveljnik takratnega 670. poveljniško-logističnega bataljona bom z veseljem in ponosom na kratko osvežil takratne dogodke iz časov nastajanja in oblikovanja enote v letih 2004–2009.

Na začetku profesionalizacije SV je bil predvsem zaradi potrebe po premestljivi logistiki ustanovljen 670. poveljniško-logistični bataljon. Sprva kot delovna skupina, sestavljena iz pripadnikov ukinjenega 670. logističnega bataljona, in končno z ukazom ustanovljen bataljon 10. septembra 2004 v Vojašnici generala Maistra. Tistega dne je bila v sestavo bataljona prerazporejena poveljniška četa 1. brigade. Enota je dobila nov znak in simbol mravlje ter slogan »Vedno po najboljših močeh!«, po čemer je še danes prepoznavna v SV, pa tudi zunaj nje.

Tistega dne se je bataljon preselil v tedanjo Vojašnico Slovenska Bistrica in je deloval na dveh lokacijah, poleg Slovenske Bistrice tudi na lokaciji poveljniške čete 1. brigade. Imeli smo hiter tempo razvoja Transportne čete, 1. prednje logistične čete, 3. zadnje logistične čete s stalno sestavo in 2. prednje logistične čete, popolnjene s prostovoljno pogodbeno sestavo, z nalogo izvajanja logistične podpore poveljstvu in enotam 1. brigade ter podporo poveljevanja in kontrole poveljstvu 1. brigade, vključno z oblikovanjem logistične baze na območju delovanja brigade, dopolnitvijo logističnih zmogljivosti bataljonske bojne skupine ter oblikovanjem nacionalnega podpornega elementa v tujini.

Nikoli ne bom pozabil, da nam je skupaj z odličnimi sodelavci in tovariši v zelo kratkem času uspelo uvesti številna sredstva in opremo ter različna vozila v operativno uporabo. Uspelo nam je zagotavljati podporo enotam in poveljstvu brigade, ne le 1. brigadi, temveč tudi drugim enotam SV doma in v tujini. Vzpostavili smo odlično sodelovanje z lokalno skupnostjo, veteranskimi in drugimi organizacijami ter društvi. Zagotavljali smo neomajno pomoč prizadetemu prebivalstvu med ujmami ter drugimi nesrečami in še bi lahko našteval. Marljivost, delavnost, tovarištvo in zaupanje v enoti so pustili poseben pečat, ki verjamem, da še danes krasi to enoto, hkrati pa so predstavljali temelj uspešnega oblikovanja in razvoja ter delovanja enote na številnih področjih, na kar smo lahko ponosni vsi v enoti, SV in domovini.

Zagotovo pa nikoli ne bom pozabil na oblikovanje in razvoj Transportne čete kot prve enote SV, ki je uspešno prestala afirmacijo naših zaveznikov in s tem osvojitev standardov Nata, ki so narekovali nadaljnji razvoj enot SV.

Naj sklenem z besedami hvaležnosti in ponosa na vse, ki so bili del takratne zgodbe. Skupaj smo dosegli veliko in še več! Verjamem, da boste sedanjí in prihodnji pripadniki enote še naprej gradili na tem ponosnem temelju, pri tem pa ne pozabite na slogan: »Vedno po najboljših močeh!« Nikoli ne pozabite na predanost tovarištvu, kolektivu, Slovenski vojski in domovini!

MRAVLJICE

Besedilo: Peter Einfalt
Fotografija: arhiv 670. LOGP

Od ustanovitve septembra 2004 do februarja 2009, ko mi je bilo zaupano njeno poveljevanje, je enota z odliko dosegla načrtovane cilje in uspešno opravila ukazane naloge. Zato je bila ob dnevu SV leta 2009 odlikovana z zlato medaljo SV. Odlikovanje sem s ponosom sprejel v imenu enote, mojega predhodnika, danes brigadirja Franca Koračina, in pripadnikov enote, ki so s trdim delom v tako kratkem času dosegli visoko stopnjo pripravljenosti. V času, ko sem enoti poveljeval, smo se spoprijemali s številnimi, tudi novimi izzivi. Eden večjih je bil zagotovo zmanjševanje obrambnega proračuna, kar je posledično pomenilo, da so se zmanjševala tudi sredstva na področjih vzdrževanja in usposabljanja. Kljub temu smo v enoti uspešno končali kar nekaj zahtevnih projektov. Postavitev skladiščnega šotora, ki je omogočil ustrezno hranjenje dragocene enotovne tehnike, hkrati pa tudi premik celotnega voznega parka pod nadstrešnico. Popolnoma smo prenovili delavnice in zgradili ploščad pred mehanično delavnico. Večino del so s svojim znanjem in predanostjo opravili pripadniki enote.

Enota je usposabljanje vedno imela za prednostno nalogo. Organizirala je številna usposabljanja za pridobitev logističnih vojaških evidenčnih dolžnosti. Vozniška in šola varne vožnje pa sta usposobili številne pripadnike SV, da so pridobili dovoljenje za upravljanje tovornih vozil ter se izurili za opravljanje nalog v težkih razmerah in na zahtevnem terenu. Na mednarodni vaji Svizec 2009 je enota sodelovala pri uspešnem certificiranju 18. bataljona za radiološko, kemično in biološko obrambo. V ta namen je bila na letališču Cerklje postavljena logistična baza s sanitetno postajo Role 2. Za nameček pa je intendantski oddelek v terenskih razmerah pripravil protokolarni večerji, ki sta ju gostila poveljnik sil SV za vojaški in ministrica za obrambo za politični vrh Nata.

Odmevno je bilo tudi sodelovanje enote pri odpravljanju posledic poplav septembra 2010 na ljubljanskem območju. Bataljon je pri tem uporabljal lastno tehniko, kar pomeni, da je enota kljub temu, da ni šlo za vojaško nalogo, uporabila svoje znanje, izkušnje in veščine.

Ob vsem naštetem pa so bili pripadniki enote redno vključeni v slovenske vojaške kontingente na mirovnih misijah, kjer so uspešno delovali na področju logistike, v eni izmed misij pa tudi kot motorizirana enota. Večkrat smo se lahko po tem šalili, da je za dobrega logista treba nadgraditi znanje pehotnika.

Drugi pomembnejši izziv je bil na področju pridobivanja in zadrževanja kadra za potrebe enote. Ko sem poveljeval enoti, je potekalo tudi intenzivno preoblikovanje SV, v katerem je bataljon dobil novo organizacijsko-formacijsko sestavo. Ta je omogočila, da smo lahko zagotavljali vnaprej oblikovan in usposobljen logistični modul četne sestave za podporo drugim enotam SV. Pri tem pa nam je uspelo ne le obdržati strokovno usposobljen in izkušen kader, pač pa se je enota številčno celo povečala. V enoto smo sprejeli povsem nove vojake, podčastnike in častnike, ki so svojo vojaško kariero začeli prav v 670. poveljniško-logističnem bataljonu. Z veseljem že več kot 12 let v pokoju spremljam pot številnih, ki so bili »mravljice«, njihove dosežke in napredovanje, tudi do najvišjih položajev v SV. Na 670. poveljniško-logistični bataljon me vežejo resnično lepi spomini. Zaradi majhnih in velikih, predvsem pa vedno skupnih rezultatov, ki smo jih dosegli zaradi ljudi, ki naziv »mravljice« nosijo predano, vestno in pogumno.

Zato tudi v prihodnje srečno, »mravljice«!

670. LOGISTIČNI POLK OD 2013 DO 2018

Besedilo: Friderik Škamlec
Fotografija: arhiv 670. LOGP

Po preoblikovanju SV leta 2013 mi je bilo zaupano vodenje in poveljevanje 670. LOGP. Čeprav mi to ni bila prva poveljniška dolžnost, je bila nekaj posebnega, kajti s klasičnimi logističnimi nalogami se nisem še nikoli srečal.

Če se ozrem na obdobje časa, preživetega v enoti, so mi ostali trajni spomini na aktivnosti in naloge. Ne glede na to, da smo se ves čas srečevali s pomanjkanjem virov (predvsem kadrovskih), smo naloge, ki so bile pred nas postavljene, uspešno opravljali. Takoj po prihodu v enoto smo prednostno delali na lastnem izobraževanju in usposabljanju ter graditvi kolektiva. Pred nami so bile nove naloge s področja oskrbe, storitev, prometa ter transporta doma in v tujini. Bilo je prvič v zgodovini enote, da smo bili zadolženi za izvedbo nalog za potrebe celotne SV s svojega področja odgovornosti. Strelivo in minskoeksplozivna sredstva so bila popolnoma novo področje za enote, vendar so zahtevala veliko znanja in vedenja pri ravnanju. V prvem letu smo imeli tudi zelo pomembno nalogo sprejeti vse presežke materialnih sredstev vseh enot SV, ki so se pojavili po preoblikovanju. Prvič v zgodovini enote smo izvajali selitve pripadnikov na misije. V enoti smo imeli več kot 240 registriranih motornih in priklopnih vozil.

Leto 2014 je bilo leto, v katerem smo poleg svojih rednih nalog zelo aktivno sodelovali pri nalogah zaščite, reševanja in pomoči (žled in poplave doma ter humanitarni prevozi v Bosno in Hercegovino ter Srbijo). V tem letu je tudi zaživela vojaška trgovina za prodajo intendantske opreme, ki je bila izvezta iz operativne uporabe v SV. Ob prazniku enote smo ugotavljali, da ima povprečno vsak pripadnik še 23 dni dopusta in veliko kompenzacijskih ur. Leto 2015 je bilo leto vaj. Zagotavljali smo logistično podporo na petih vajah v tujini in osmih večjih vajah doma. Zelo aktivni so bili tudi v kuhinji Vojašnice Vincenca Repnika, kjer so pripravili ca. 41.000 obrokov. Prvič smo se srečali z migranti.

Leto 2016 je bilo poleg rednih nalog znano še po zagotovitvi logističnih modulov ter izvedenih usposabljanjih voznikov in vedovnih usposabljanjih. Oskrbni center Roje je obiskalo ca. 5000 pripadnikov SV.

Leta 2017 smo zagotavljali logistično podporo na 15 vajah v tujini in petih vajah doma. Posodobitev tehničnega varovanja na šestih objektih je bila ena od pridobitev, ki je povečala varnost. Pripravljenih je bilo ca. 74.000 toplih obrokov in prevoženih ca. 3,5 milijona kilometrov brez nesreč. Tega leta nam je uspelo zagotoviti mlade poveljnice in poveljnike vodov. To je bila izjemna kadrovska pridobitev za enoto.

Leta 2018 smo nadaljevali opravljanje namenskih nalog in se ukvarjali s pripravo dokumentov za novo preoblikovanje enote. Ko primerjam te podatke, ugotavljam, da je bila enota razmeščena na 14 lokacijah po celotni domovini, da smo bili kadrovsko iz leta v leto bolj podhranjeni, smo pa iz leta v leto izvajali večje število nalog in bili uspešni ter učinkoviti. Izjemno smo bili aktivni na civilno-vojaškem področju, zlasti tam, kjer smo imeli nastanjene svoje enote. Kako je to mogoče, se še danes sprašujem. Odgovor je samo eden. Imel sem srečo, da sem imel odgovorne in vztrajne podrejene sodelavke in sodelavce, pripravljene izpolniti vse naloge. Bilo mi je veliko izkustvo in še večja čast poveljevati enoti v obdobju, ko mi je bilo to zaupano.

MOJA POT Z MRAVLJICAMI

Besedilo: Andrej Skodič
Fotografija: Rajko Petek

V 670. poveljniško-logističnem bataljonu sem začel delati leta 2004 kot častnik za operativne zadeve v S-3. Takrat je bil to bataljon, ki se je preoblikoval iz delovne skupine poveljstva in 3. logistične čete. V tem času je bil podrejen poveljstvu 1. brigade. Čeprav nas pripadnikov v bataljonu na začetku ni bilo veliko, smo se z vso vnemo, od civilnih oseb, vojaških uslužbencev, vojakov, podčastnikov do častnikov, pod poveljstvom enega najizkušenejših poveljnikov SV, takrat še podpolkovnikom Francem Koračinom, zagnali v delo in vzpostavitev naše nove enote. Ko smo decembra 2004 prevzeli še matično vojašnico v Slovenski Bistrici, sem vedel, da smo del velike in uspešne zgodbe, ki traja še danes.

Rezultati našega dela so se nizali drug za drugim, od vzpostavitve in afirmacije Transportne čete, skupine za kontrolo premikov, 1. logistične čete, izvedbe projekta Oskrba in uvajanja nove logistične opreme do vzpostavitve enote za prečiščevanje vode, gradnje modulov za bataljonsko bojno skupino, začetka postavljanja taborov za enote SV, usposabljanja za različne licence in kategorije, usposabljanja pripadnikov PRS, reševanja ob naravnih nesrečah in še bi lahko našteval.

Seveda je bataljon od 2004 doživel kar nekaj preoblikovanj, in zdaj deluje kot 670. logistični polk, ki je prepoznaven v Republiki Sloveniji in tujini. Polku sem poveljeval tudi sam, pri čemer sem čutil veliko odgovornost in čast poveljevati eni najodličnejših enot SV, ki bo praznovala dvajseto obletnico delovanja in ji je v tem času vedno uspelo vestno izpolnjevati svoje poslanstvo in naloge. Ali kot je ob podelitvi priznanja enoti dejala takratna ministrica za obrambo dr. Ljubica Jelusič: »Učili smo se, da se vojne dobijo ali izgubijo na logistiki. Naš 670. POVLOGB je takšen, da bomo z njim vedno zmagovali.«

Ampak kaj je temelj delovanja takšne odlične enote. To ste VI, pripadniki 670. logističnega polka, profesionalni, strokovni, delovni, predani in trmasti, da nobena naloga ni pretežka ali nemogoča. Ob tej priložnosti vam iskreno čestitam in želim še veliko uspehov v zgodbi, katere del sem bil s ponosom tudi sam.

Srečno, 670. logistični polk!

DVAJSET LET DELA V ENOTI

Besedilo: Dušan Kukovec
Fotografija: David Šretl

Letos mineva dvajset let od ustanovitve delovne skupine 670. poveljniško-logističnega bataljona (670. POVLOGB), predhodnice današnjega 670. logističnega polka (670. LOGP). Ko se ozrem v preteklost, še ni dolgo, ko sem bil premeščen iz takratnega 6. lahkega raketno-topniškega bataljona v takratno 670. logistično bazo v Celju, na dolžnost pomočnika IV za operativne zadeve. Tu sem začel pridobivati novo znanje in izkušnje za delo v logistiki.

Od julija 2004 sem začel delovati v 670. POVLOGB v Slovenski Bistrici. Najprej smo delovali v delovni skupini, nato pa sem bil postavljen na delovno mesto pomočnika za operativno-učne zadeve. Spoznaval sem nove logistične procese za zagotavljanje logistične podpore enotam 1. brigade SV. V tem času je bila naša enota namenjena za logistično podporo enotam 1. brigade, nad zmožnostmi poveljniško-logistične čete 1. brigade. Pri delu smo združili moči »stari« logistiki in tako imenovani »bojevniki«. Sprva smo se spoznavali, nato pa je delo steklo. Zelo dobro smo sodelovali in se medsebojno dopolnjevali.

Aprila 2006 sem bil postavljen na dolžnost poveljnika 1. logistične čete. Oblikovali smo novo četo, ki se je popolnila s starimi izkušenimi častniki in novimi mladimi podčastniki. V sestavi smo imeli vod za oskrbo, vod za vzdrževanje in vod za transport. V tem času je bila ustanovljena bataljonska bojna skupina, ki je opravljala naloge

doma in v tujini (v mednarodnih operacijah in na misijah, MOM). Tudi sam sem bil član te skupine, kot vodja skupine civilno-vojaškega sodelovanja, ki je v Slovensko vojsko uvajala ta proces.

Delo v bataljonski bojni skupini sem opravljal polnih osem let. Prav tako sem opravljal dela v odsekih S-1, S-3, S-4, pozneje sem bil napoten tudi v MOM. Po vrnitvi sem aktivno sodeloval v mednarodnem poveljstvu v logistiki v Združenem operativnem centru logistike v Natovih odzivnih silah (NRF 2012). Skupaj s sodelavci smo zastopali SV na številnih mednarodnih vajah v tujini in v času certifikacije Natovih odzivnih sil 2012.

Decembra 2022 sem bil postavljen na dolžnost načelnika odseka za civilno-vojaško sodelovanje in to delo opravljam še danes. Veliko je sodelovanja z organizacijami in društvi ter podjetji iz lokalne skupnosti. Pri opravljanju različnih dolžnosti v poveljstvu bataljona/polka in v podrejenih enotah 670. logističnega bataljona ter 670. logističnega polka mi je čas zelo hitro mineval, pri tem pa sem spoznal veliko novih sodelavcev in pridobil veliko novih veščin in znanja.

Od začetkov 670. POVLOGB smo danes v enoti samo še štirje pripadniki.

»Enkrat mravljica, za vedno mravljica.«

OD DELOVNE SKUPINE POVELJSTVA 670. POVELJNIŠKO-LOGISTIČNEGA BATALJONA DO DANES

Besedilo: Robert Tement
Fotografija: arhiv 670. LOGP

Pisalo se je leto 2004, natančneje 30. junij 2004. Tistega dne sem bil še pripadnik 172. učnega bataljona pehote, naslednji dan pa ponosen pripadnik delovne skupine poveljstva bodočega 670. poveljniško-logističnega bataljona, ki je nastajal iz 670. logistične baze.

Ob prihodu na delo v novo enoto sem spoznal večinoma nove sodelavce, z nekaterimi pa smo že delali skupaj v različnih enotah. S polno paro smo začeli dejavnosti za oblikovanje preostalih enot bataljona in 10. septembra 2004 smo uradno postali 670. poveljniško-logistični bataljon. S preoblikovanjem v bataljon smo si na rokave ponosno nadeli znak mravljice, ki simbolizira marljivost, premišljeno borbenost in vzdržljivost. Vodilo naše enote je postalo *Sempre il nostra optima*, kar pomeni »vedno po najboljših močeh«.

Glede na moj delovni staž v tej enoti lahko zagotovo trdim, da ta opis enote »drži kot pribit«. Začetki dela v tej enoti so mi ostali v lepem spominu. Dogajalo se je veliko novega na vseh področjih dela in na različnih lokacijah doma ter v tujini. Čas hitro teče, piše se leto 2024 in že praznujemo 20 let ustanovitve enote. Postavili smo ne vem koliko vojaških baz, prevozili ogromno kilometrov in opravili nešteto nalog podpore, na kar smo izredno ponosni.

Če se za konec ponovno vrnem v leto ustanovitve enote, smo od takratne delovne skupine poveljstva, ki je začela delovati leta 2004, tukaj še samo štirje, vendar so v to enoto prišli drugi in vsi se bomo držali načela »vedno po najboljših močeh«, naj bo to v 670. logističnem polku ali kateri drugi enoti SV.

DVAJSET PREHOJENIH OZ. PREVOŽENIH LET MRAVLJIC OD 2004 DO 2024

Besedilo: Marino Brečko
Fotografije: arhiv 670. LOGP

Natanko pred dvajsetimi leti je bil ustanovljen 670. poveljniško-logistični bataljon, ki je ponazarjal znak rdeče mravljice v obrambni drži v znaku 1. brigade. Simboliziral je marljivost, bojevitost, vzdržljivost in obrambno-napadalno držo enote. Pripadnik enote naj bi bil marljiv, rodoljuben, dejaven, vztrajen, zvest, pogumen in ambiciozen.

Pred tem, junija 1998, je bila ustanovljena logistična baza. Razvila se je iz delavnic za vzdrževanje pri 7., 8. in 2. pokrajinskem poveljstvu SV ter drugih logističnih elementov 3. operativnega poveljstva. Njena temeljna enota je bila logistična podpora, predvsem z oskrbo in vzdrževanjem 3. operativnega območja na 22 različnih lokacijah.

Od leta 2001 je delovala v sestavi 72. brigade. Na novo so ji bile podrejene enote vojašnic, strelišč in vadišč, ustanovljeni pa sta bili transportna četa in četa za varovanje. Ob uveljavitvi novega koncepta logistične oskrbe v Slovenski vojski je baza v drugi polovici leta 2003 predala tehnična skladišča in vode za oskrbo Poveljstvu za podporo SV.

Marca 2004 je kot 670. poveljniško-logistični bataljon prešla v sestavo 1. brigade. 670. poveljniško-logistični bataljon je bil tako uradno ustanovljen 10. septembra 2004, in ta dan mravljice praznujejo.

Takratna naloga enote je bila logistična podpora delovanju poveljstva in enote ter podpora poveljevanju in nadzoru poveljstva 1. brigade. Naloge so bile: vzpostavljane in vzdrževanje zvez, izvidovanje, premiki enot in transport materialnih sredstev, oskrba s sredstvi vseh razredov, vzdrževanje sredstev na II. stopnji, zdravstvena oskrba in nadzorovanje škode v zaledju.

Bataljon je oblikoval logistično bazo na območju delovanja brigade. Ob napotitvi v operacijo zunaj Slovenije je dopolnjeval logistične zmogljivosti bataljonske bojne skupine in oblikoval nacionalni podporni element.

Leta 2012 se je 670. poveljniško-logistični bataljon preoblikoval v 670. logistični bataljon. Poslanstvo enote je bilo izvesti premik na območje delovanja in oblikovanje baze (LOGBA). Izvajal je logistično zagotovitev delovanja poveljstva in enot brigade ter podpiral funkcije poveljevanja in kontrole poveljstva brigade. Pri napotitvi v operacijo za podporo miru zunaj Republike Slovenije je dopolnjeval logistične zmogljivosti bataljonske bojne skupine in oblikoval nacionalni podporni element.

670. logistični bataljon se je 22. aprila 2013 podredil Poveljstvu za podporo in se 15. maja 2013 preoblikoval v 670. logistični polk skladno z Ukazom za preoblikovanje SV, da se vzpostavi nova sestava in tako poveča ter izboljša učinkovitost logistične podpore SV.

ZNAK 670. LOGISTIČNEGA POLKA

Oznaka je predpisane velikosti, oblike in barv. Osrednji in najpomembnejši del oznake ponazarja mravljica, ki simbolizira marljivost, premišljeno borbenost in vzdržljivost. Njena drža je obrambno-napadalna. Moto enote izhaja iz njenega imena: Marljiv, Redoljuben, Aktiven, Vztrajen, Lojalen, Junaški, Ambiciozen. Nad oznako je trak v obliki pentlje, na katerem je zapisano ime enote: 670. LOGP. Tako je enota dobila tudi novo oznako in prepoznavnost v SV – »Enkrat mravljica, za vedno mravljica« in moto enote: »Vedno po naših najboljših močeh.«

Bojna uniforma

ZNAK ENOTE VOJAŠNICE VINCENCA REPNIKA
Enoti 670. logističnega polka je podrejena tudi Enota Vojašnice Vincenca Repnika, ki nosi isto oznako s spremembo v napisu oznake. Na njej piše EVOJ VR – SB (Slovenska Bistrica). Tako je jasno, da enota spada v Logistično brigado in 670. logistični polk.

POSLANSTVO ENOTE

670. logistični polk je namenjen načrtovanju, organiziranju in izvedbi storitev, oskrbovanja ter premikov in transportov za potrebe enot SV na ozemlju Republike Slovenije in v tujini. Sodeluje pri oblikovanju premestljivih logističnih modulov s funkcionalnega področja oskrbovanja, premikov in transporta, dela s strelivom in minskoeksplozivnimi sredstvi, usposablja kandidate za voznike kategorij C in CE ter skladno z zmoglostmi izvaja usposabljanja za vojaško evidenčno dolžnost oskrbe in transporta. 670. logistični polk se je razvijal v učinkovito in uspešno logistično organizacijo ne le v 1. in Logistični brigadi, temveč za celotno Slovensko vojsko. Podpira vse njene enote doma in v tujini.

Pri izvajanju in spremljanju usposabljanja v naših enotah sem bil vedno zelo zadovoljen, zlasti sem ponosen na pripadnike, ko opažam, koliko znanja imajo za prepoznavnost naše enote. Pohvaliti se moramo, da smo imeli leta 2019 najboljšo vojakinjo SV, Nino Brec. Predvsem je treba uporabiti veliko bojno moč, tehnično izurjenost posameznika, ki nas povezuje s timskim delom. Brez timskega dela v bojni logistiki pač ne gre.

Službena uniforma

Pomembna sta spoštljiv odnos drug do drugega in dobra medsebojna komunikacija. Za ta uspeh so pripomogli tudi nekdanji podčastniki enote takratnega bataljona oz. polka. To so bili višji štabni praporščak Avgustin Burg, višji praporščak Dušan Utroša, praporščak Igor Ledinek in višji praporščak Silvo Kukovič.

670. logistični polk v zadnjem času izstopa iz cone vsakodnevnih logističnih rutine. Veliko vas je takih, ki me navdihujete, in verjamem, da tudi svojo neposredno okolico. S tem navdihom ste vzor drugim, kar ste pokazali tudi na vajah doma in v tujini, predvsem pa na tekmovanju logističnih oddelkov z mednarodno udeležbo.

Lahko bi naštevati, kaj vse smo v teh dvajsetih letih naredili na področju usposabljanja in izobraževanja, nešteto postavljenih baz na področju Slovenije in v tujini, menjave kontingentov, uspehi na športnih tekmovanjih, predvsem pa pomoč prebivalcem Slovenije, ki jih je prizadela naravna katastrofa (požar, žled, poplave).

Zame je najpomembnejše, da še naprej vztrajno razvijamo vojaško dušo enote, zmagovalno miselnost, logistično nepopustljivost, odgovornost, drznost spoprijemanja z izzivi, strokovnost, sodelovanje, predvsem pa tovarštvo in enoten kolektiv.

Na koncu bi čestital vsem pripadnicam in pripadnikom, ki so v tem času pisali zgodbo te enote.

Srečno, 670. logistični polk – enkrat mravljica, za vedno mravljica.

TRANSPORTNA ČETA PRED PREOBLIKOVANJEM 2013

Besedilo: Boštjan Lesjak

Če želiš leteti z orli, se ne primerjaj s purani. Transportna četa je bila ustanovljena z ukazom načelnika Generalštaba Slovenske vojske 1. aprila 2005 kot ena od čet 670. poveljniško-logističnega bataljona Slovenske vojske (bataljon je bil ustanovljen 8. marca 2004; 17. septembra 2004 je načelnik generalštaba generalmajor Ladislav Lipič podelil enoti bojno zastavo) v sestavi 1. brigade Slovenske vojske, nastanjena v vojašnici (danes je to Vojašnica Vincenca Repnika) v Slovenski Bistrici. Osnovna naloga čete je bila, da v sestavi bataljona organizira, izvaja in nadzoruje premike ter transporte materialnih sredstev, oborožitve in vozil za potrebe 1. brigade ter drugih enot SV.

Četa je bila sestavljena iz poveljstva, poveljniško-logističnega voda (POVLOGV) ter dveh vodov za transport (TRAV). Lahko zapišem, da je bilo poslanstvo zelo preprosto, 600 ton na 600 km. Če poenostavim, prevoz kontejnerskega ali paletnega blaga in oskrbovanje enote za potrebe SV ter za sodelovanje v zavezništvu.

Poleg drugih nalog je bila to tudi deklarirana zmogljivost SV za oskrbo, transport in delovanje v Natovih odzivnih silah (angl. *Nato Response Force*, NRF) na operativni in strateški ravni. Ključna naloga je bila prevoz kontejnerskega ali paletnega blaga in oskrbovanje enote za potrebe SV ter za sodelovanje v zavezništvu. Osnovna oprema čete je bilo transportno vozilo MB Actros 4146 K multilift, ki lahko izvaja premike materialno-tehničnih sredstev z lastno težo do 41 ton.

Transportna četa je dobila 43 teh vozil (transportna voda vsak po dvajset in poveljniško-logistični vod tri). Vrednost projekta je bila okoli dve milijardi takratnih tolarjev. Četa se je javnosti prvič predstavila na vaji Konvoj 05 (25. novembra 2005) z namenom, da se pripadnikom drugih enot SV prikaže, kakšne so zmogljivosti in uporabnosti moštva ter tehnike Transportne čete. Pot do te predstavitve je bila zelo zahtevna, saj smo morali v zelo kratkem času vzpostaviti zmogljivost (popolnjevanje delovnih mest s pripadniki, različnimi vozili in opremo, usposabljanje voznikov za kategoriji C in E, ustrezen VED, licence za vozila, ADR, taktični postopki, kohezivnost idr.),

izdelati potrebne dokumente za delovanje, prevesti literaturo (za podlago smo vzeli FM 55-30 Transportne operacije) in v praksi vse preizkusiti. Poleg tega so ostajale redne naloge, ki jih opravlja vsaka enota. Do konca leta 2005 je bila četa popolnjena z vsemi pripadniki po kadrovski sestavi (121 pripadnikov) in materialni formaciji, tako da smo leto 2006 začeli s polnimi zmogljivostmi. Ključna aktivnost, ki nas je čakala kot prvo enoto SV, je bilo Natovo preverjanje (maja 2006) po Combat Readiness Evaluation (CREVAL) in junija odhod na Kosovo. CREVAL smo uspešno prestali in 27. junija 2006 se je četa odpravila na šestmesečno misijo v sklopu operacije Joint Enterprise na Kosovo. Četo je sestavljalo 75 pripadnikov, ki so bili opremljeni s 36 vozili, in sicer s 23 transportnimi vozili Actros, petimi terenskimi, dvema tovornima voziloma (eno opremljeno z dvigalom), sanitetnim vozilom, vozilom za zveze in premično delavnico.

Po prihodu z misije smo imeli konsolidacijo. Nekaj vojakov se je odločilo za drugačno poklicno pot in nas je zapustilo, tako da smo morali popolniti prazna delovna mesta in se začeti pripravljati za sprejem dolžnosti v Natove odzivne sile.

Poleg tega smo podpirali druge enote SV s transportnimi zmogljivostmi, izhajajoč iz svojega poslanstva in nalog. Rad bi zapisal, da ne bom nikoli pozabil sestankov v svoji pisarni s poveljnikoma drugih dveh čet (za oskrbo in vzdrževanje), s katerima sem analiziral dobljene naloge, skupaj smo se usklajevali in si razdelili delo. V tem času se ne spomnim, da 670. poveljniško-logistični bataljon ne bi opravil katere naloge.

Lepi časi, hvala, Mojca in Grega. Ena od prelomnic je bil tudi 1. januar 2009, ko je Transportna četa kot prva enota na ravni čete prevzela naloge v NRF 13 za šest mesecev z možnostjo napotitve v 48 urah in s samostojnim delovanjem do tri dni. Kot vsi sistemi je tudi SV živ sistem in nagnjen k spremembam, ki pa niso vedno dovolj premišljene, uspešne in pametne.

Žal je to doletelo tudi četo, 670. poveljniško-logistični bataljon in posledice so znane.

Ne glede na vse Transportna četa še vedno leti z orli.

ŠODELOVANJE TRANSPORTNE ČETE V MIROVNIH OPERACIJAH IN NA MISIJAH

Besedilo: Alen Simonič
Fotografija: Postanivojak.si

Pisalo se je davno leto 2004, ko me je k sebi poklical poveljnik 1. brigade brigadir (tedaj polkovnik) Branimir Furlan in dejal: »Imamo izziv. V Slovenski Bistrici ustanovljamo transportno četo, ki jo bo treba v enem letu sestaviti iz nič, jo usposobiti po mednarodnih standardih in poslati na misijo. Ali te zanima sodelovanje pri tem projektu?« Oho, sem pomislil, to pa bo zalogaj. Ni mi bilo treba veliko razmišljati, in kmalu sem se znašel v vlogi četrtega podčastnika enote v nastajanju.

Uradni akt o ustanovitvi transportne čete smo prejeli 1. aprila 2005. Imeli smo srečo, da smo bili v tistem času glavna prednostna naloga Slovenske vojske, tako da nismo imeli težav s popolnitvijo kadra. Prejeli smo tudi nova sredstva – tovorna vozila Mercedes Benz Actros 4146K, kar 43 jih je bilo na začetku v enoti. Četa je bila sestavljena iz poveljstva, dveh transportnih vodov in poveljniško-logističnega voda, v katerem smo imeli lastno logistično podporo za načrtovano samozadostnost – avtocisterne za vodo in gorivo, vzdrževalce, saniteto in celo kuharski oddelek.

Preostanek leta 2005 in začetek leta 2006 smo preživeli v pripravljanju dokumentov, prevajanju tujih priročnikov in njihovi implementaciji, individualnih, oddelčnih, vodnih in četnih usposabljanjih. Obenem je bilo treba opravljati prevoze materialnih sredstev za celotno SV, tako da usklajevanje aktivnosti ni bilo lahko. Bili smo tudi prva enota SV, ki jo je Nato afirmiral in certificiral ter namenil za uporabo v zavezništvu.

Poleti 2006 je bila četa napotena na misijo Kfor za pol leta. Načrtovali smo rotacijo transportnih vodov na tri mesece, saj so tudi naloge v domovini morale biti opravljene. Neposredno smo bili podrejeni poveljstvu Kforja v Prištini, nastanjeni pa v italijanski bazi Villaggio Italia v Peči. Naloge, ki smo jih opravili, so bile številne in kompleksne. Prevažali smo materialna sredstva po zahtevkih partnerskih držav, sodelovali pri prevozi humanitarne pomoči in donacij ter pri selitvi celotnih vojaških baz. Četa je misijo uspešno končala decembra 2006. Manjši del čete je že leta 2007 ponovno deloval na Kosovu v sklopu mednarodne integrirane logistične enote.

Vendar s tem naše sodelovanje v mirovnih operacijah in na misijah ni bilo končano. S kratkotrajnimi napotitvami nenehno sodelujemo pri rotacijah naših kontingentov na misijah, v katerih SV sodeluje ali je sodelovala, ter njihovi oskrbi. Posebej velik logistični zalogaj je bila napotitev bataljonske bojne skupine Grof na Kosovo, pri čemer je sodelovala praktično celotna Transportna četa. V povprečju pa ob rotacijah kontingentov pošljemo na kratkotrajno napotitev od štiri do deset tovornih vozil s posadkami. Posamezniki iz Transportne čete se udeležujejo vseh misij SV bodisi kot vozniki bodisi na drugih dolžnostih.

V zadnjem času se na podlagi Transportne čete izvaja vzpostavitev zmogljivosti srednje transportne čete. Po končanih preverjanjih v prihodnosti upamo na ponovno napotitev transportnih zmogljivosti jakosti voda na misij.

OPERATIVNA LOGISTIKA SKOZI ČAS

Besedilo: Alen Simonič
Fotografija: Vojko Leva

Pisalo se je leto 2011, ko sem se vračal z misije na Kosovu. Na moje veliko presenečenje me ni čakalo delovno mesto v transportni četi, temveč sem bil prerazporejen v poveljstvo takratnega poveljniško-logističnega bataljona, natančneje v sektor za operativne zadeve S-3, področje operativne logistike. Le kaj je zdaj to, sem pomislil. Kaj je sploh ta zadeva? Slišal sem za operativne logiste v logističnem sektorju S-4, ampak to je pa nekaj čisto novega.

Kar hitro sem ob začetnem uvajanju sprevidel, da gre za novo zadevo, prevzeto od partnerskih držav, in da je zadeva vsaj v naši enoti zelo kompleksna. Pokrivanje logistične podpore vseh vojaških vaj doma in v tujini, logistične oskrbe in rotacij misij ter mirnodobne sestave SV v tujini, obdelava vseh zahtevkov za logistično podporo, ki prihajajo iz vseh enot SV, ki imajo lastno logistiko po reorganizaciji zelo okrnjeno, usklajevanje izrednih prevozov ter prevozov streliva in minskoeksplozivnih sredstev pa še bi lahko našteval. Naloge so bile številne, zahtevne in kompleksne. Na začetku smo začeli z ekipo enega častnika in treh podčastnikov, čez čas smo enega podčastnika izgubili. Večini so bile zadeve precej nove, tako da smo se skozi delovne procese morali ogromno naučiti.

V vseh letih delovanja operativne logistike smo bili podčastniki bolj kot ne stalni člani ekipe, častniki pa so se seveda menjavali na krajši čas, tako da smo jih zamenjali vsaj deset. Še posebej za karijerne častnike je določeno obdobje v operativni logistiki koristno, saj pri delu spoznajo tehniko, ljudi in delovne

procesne v enoti in tudi širše. Naša interna šala v operativni logistiki je, da mora častnik preživeti svoj čas pri nas, če želi postati major, tečaji so pri tem bolj postranskega pomena.

Ne bom imenoval vseh, ko so se izmenjali na dolžnosti, ampak nekateri nekdanji častniki operativne logistike so danes na vodilnih položajih v vojaški sestavi, eden pa se je po odhodu v zasluženi pokoj določil tudi za politično kariero in postal celo poslanec v državnem zboru.

Ne morem mimo legende operativne logistike – štabnega vodnika Marjana Greifonerja, ki je deloval pri nas od začetka pa vse do svojega odhoda v pokoj konec leta 2023. Po okornih začetkih, ko je zatrjeval, da ne ve o ničemer nič in da ne zna niti prižgati računalnika, smo ga s skupnimi močmi prelevili v enega boljših strokovnjakov na tem področju, ki je samostojno izdeloval kompleksne ukaze, se udeleževal koordinacij na najvišji ravni ter tudi samostojno uspešno vodil področje med odsotnostjo drugih članov. Gospod naj čim večkrat prejme težko prisluženo pokojnino.

Na srečo smo za legendo dobili zamenjavo – štabnega vodnika Stanka Anželaka, ki se je hitro uvedel in zdaj smo skupaj s stotnikom Jožetom Šarugo že prav uigrana ekipa. Večkrat je treba ostati tudi po rednem delovnem času in potovati kam na koordinacijo ob najbolj neprimernem času, vendar je delo tako zanimivo in dinamično, da nobenemu od nas ne pride niti na misel, da bi ga prostovoljno zamenjali.

ZDRUŽEVANJE LOGISTIČNIH ZMOGLJIVOSTI

Besedilo: Davorin Volgemut
Fotografija: arhiv 670. LOGP

V logističnem bataljonu ali polku smo se vedno radi delili na »naše« in »vše«, kar vedno ni slabo in spodbuja tekmovalnost med enotami. Vsaka enota ima svoje poslanstvo, materialna sredstva in usposobljene pripadnike, ki so pripravljeni obdelovati svoje »vrtičke«.

Žal pa za delovanje bojnih enot taka organiziranost nima prave vrednosti oziroma na more podpirati poslanstva enote. V 670. logističnem bataljonu smo se tega začeli zavedati leta 2008, ko je 1. brigada ustanovila lahko bataljonsko bojno skupino (LBBSK). Ustanovljena je bila logistična četa, sestavljena iz večine pripadnikov bataljona, in dodani so bili pripadniki logistike 10. pehotnega polka. Tukaj se je dokončno poslovala miselnost »mi smo edini pomembni« (transport, oskrba, vzdrževanje, storitve idr.).

Sam sem bil v prvi fazi ČzP in na začasno delo so me poslali v Ljubljano, kjer je bilo poveljstvo 10. pehotnega polka, ki je bil jedro bataljonske bojne skupine (BBSK). Cilj je bil povezati enote, spoznati poslanstvo, uskladiti postopke in ustvariti začetne pogoje za skupno delovanje. To je bila prelomnica in začetniki niso bili lahki. Naloge enot so ostajale nespremenjene, po drugi strani pa so bila velika pričakovanja in želje po skupnih usposabljanjih na Počku. Po uvodnih težavah in izzivih se je zadeva nekako premaknila z mrtve točke.

Po nekaj mesecih me je poveljnik poklical v Slovensko Bistrico. Bil je petek in postavil me je pred dejstvo: od ponedeljka si poveljnik modula za BBSK. Šok, veselje, presenečenje ... Mene, zagrizenega pripadnika Transportne čete? Pa sem ugriznil tudi v to kislno jabolko. Že v ponedeljek sem stal pred postrojem, v katerem so bili vod za pripravo hrane (kuharji), vod za oskrbo (enota, ki ti priskrbi vse, kar potrebuješ na terenu), vod za vzdrževanje (mehaniki, ki popravijo vse, kar ne deluje), vod za storitve (»šotoriški« ter ekipa za pranje in tuširanje) ter seveda transportni vod, ki sem mu poveljeval pred odhodom. Že naslednji dan smo imeli taktično-tehnični zbor v Ljubljani. Premik, predstavitev enote in začelo se je resno delo – zagotavljanje logistične podpore LBBSK.

Enota je začela dihati skupaj, to je bil osnovni cilj, ki sem si ga postavil. Imel sem srečo, saj je ključni kader obvladal svoje delo. Skupne koordinacije, usklajevanja nalog, in kar je najpomembnejše – vsi pripadniki čete so dihali kot eden. Transportniki so vozili, oskrba je izdajala materialna sredstva, vzdrževalci so jih popravljali, pripadniki storitvenega voda so pripravljali vojaške baze za 600 pripadnikov SV in vrhunec dosegli z nastanitvijo 1200 pripadnikov na Počku, ki je za nekatere postal skoraj stalni dom.

Enota je dozorevala, se učila in skupaj prebrodila vse izzive in težave. Pripadniki so odhajali in prihajali, uvajala so se nova materialna sredstva, učili smo druge enote, varovali objekte in vrhunec dosegli s premikom BBSK na vajo v Nemčijo. Januarja so nas pestile zelo težke vremenske razmere. Sneg, led, veter so nam povzročali težave, vendar večina pripadnikov ni obupala in je naloge opravila po pričakovanju. Največje zadovoljstvo pa je bilo, ko so celo pehotniki pohvalili logistiko, saj so med našim skupnim delovanjem spali v toplih šotorih, imeli vsaj en topel obrok na dan in se po napornih usposabljanjih umili v tuširnicah. Logistika ni vse – tak bi bil moj sklep. Je pa veliko. Ne gre samo za materialna sredstva, ključno pri vsem tem je zagotoviti motivirane, usposobljene in pridne pripadnice in pripadnike. Teh zagotovo ni manjkalo in skupaj nam je uspelo. Bili smo prvi, ne pa zadnji.

Logistika se uči, napreduje, postaja spoštovana in spreminja se zavedanje, da brez nje ni nič. Žal včasih premalo spoštovana in zanemarjena, vendar mi se ne damo in vztrajamo do konca ter uresničujemo svoje poslanstvo.

MODUL BATALJONSKE BOJNE SKUPINE

POGLED VOJAKINJE SKOZI ČAS

Besedilo: Jernej Simonič
Fotografija: arhiv 670. LOGP

Bataljonska bojna skupina 72. brigade spada v cilje zmožljivosti SV, deklarirane znotraj zavezništva. Certifikacijo je opravila junija 2018. Skladno z dokumenti zavezništva je treba doseženo usposobljenost evalvirati vsaka štiri leta, in sicer je bilo to opravljeno junija 2022. Nosilna enota za načrtovanje, oblikovanje in vzpostavitev bojne skupine je 74. pehotni polk 72. brigade, enote Rodovskega bataljona in Logistične brigade pa zagotavljajo posamezne module.

Četa za zagotavljanje delovanja, oblikovana v modul, zagotavlja vod za oskrbo, vod za vzdrževanje in zdravstveni vod. 670. logistični polk zagotavlja pripadnike voda za oskrbo, in sicer 42 pripadnikov. Vod je sestavljen iz petih oddelkov, ki podpirajo vse razrede oskrbe, in oddelka za distribucijo.

Vodi izvajajo individualne vojaške veščine v matičnih enotah skladno z letnimi načrti. Kolektivne naloge se izvajajo sproti – v sklopu rednih nalog in z delom pri logistični podpori enot SV.

Besedilo: Milena Rotko
Fotografija: arhiv 670. LOGP

Vse se je začelo leta 2005, ko se je v Slovenski Bistrici začel ustanavljati 670. logistični bataljon. Del izziva je bilo s peščico pripadnikov namestiti opremo v prostore poveljstva in nastanitvene prostore pripadnikov.

Začeli smo popolnjevati 3. logistično četo, v kateri smo bili kuharji, skladiščniki in skupina za prevoze. Jaz sem bila v kuharskem oddelku. S takratnim popolnjevanjem smo bili z malo pripadniki dodeljeni kot pomoč drugim enotam kuhinje na terenu, ker takrat še nismo bili samozadostni.

Ampak že v kratkem časovnem obdobju se je to spremenilo. Prišli so novi obrazi, novo popolnjevanje in nove formacije. Če pogledam za vsa ta leta nazaj, lahko povem, kako hitro je ta mala vojašnica zrasla in odrasla v pravo logistiko.

ŠOLA VOŽNJE SLOVENSKE VOJSKE SKOZI ČAS

Besedilo: Rajko Vrečar
Fotografija: Drago Selinšek

Šola vožnje Slovenske vojske je bila po ukazu načelnika Generalštaba SV ustanovljena leta 2005 z namenom usposabljanja voznikov pri vzpostavitvi zmožljivosti, ki jih je Republika Slovenija obljubila zvezi Nato. Takoj ko so bili zagotovljeni kadrovski in materialni pogoji za delovanje (4. aprila 2005), je Ministrstvo za šolstvo in šport izdalo odločbo o vpisu v register šol vožnje za usposabljanje kandidatov za vožnjo vozil kategorij C in CE. Leta 2005 je enota začela usposabljati kandidate na dveh tovornih motornih vozilih IVECO Evrocargo ML 100 s štirimi učitelji vožnje, ki so usposabljali v deljenem delovnem času. Obremenitev vozil in učiteljev vožnje je bila zelo velika. Enota je bila zato leta 2007 popolnjena s štirimi novimi motornimi vozili IVECO Evrocargo ML 120 za usposabljanje v kategoriji C in dvema priklopnima voziloma ITAS PTI za kategorijo CE. Ker so se pokazale potrebe po usposabljanju kandidatov za kategorijo A (motorno kolo), je enota v letih 2006 in 2007 usposabljala tudi kandidate za to kategorijo. Usposabljanje je potekalo na motornem kolesu Kawasaki ER 5 (500 ccm).

Leta 2020 je bil vozni park šole obnovljen. Pridobili smo štiri nova moderna tovorna motorna vozila MAN TGM 290 in dve novi priklopni vozili. Tako se je tudi dvignila raven usposobljenosti voznikov, saj so vozila opremljena skoraj z vsemi naprednejšimi asistenčnimi sistemi (ABS, BAS, EBA, LGS idr.). Šola vožnje SV so vodili strokovni vodje:

- od 2005 do 2006: vojaški uslužbenec XIII. r. Cvetko Perc (ustanovitelj),
- od 2007 do 2008: nadporočnik Boris Škodnik,
- od 2009 do 2013: major Drago Glišič,
- od 2014 do danes: vojaški uslužbenec XI. r. Rajko Vrečar.

Šola vožnje SV je bila v sistemu vodenja in poveljevanja umeščena:

- od 2005 do 2007: v Center za usposabljanje Vipava,

- od 2008 do 2010: v Poveljstvo za doktrino, razvoj, izobraževanje in usposabljanje,
- od 2011 do 2012: v Center za usposabljanje Vipava,
- od 2013 dalje: v 670. logistični polk.

Do leta 2013 je uporabljala svojo oznako pripadnosti, ki je temeljila na znaku pripadnosti Poveljstvu za doktrino, razvoj, izobraževanje in usposabljanje. Znak je simboliziral venec in sovo. Logotip »L« na modri podlagi je mednarodno verifilirana oznaka za šole vožnje in je prepoznavna po vsem svetu. Izhaja namreč iz francoske besede *leçon*, kar pomeni »lekcija.« Iz napisa in logotipa SV pod njim je jasno, da gre pri tem znaku za Šolo vožnje SV.

Z reorganizacijo SV se je šola leta 2013 preimenovala v Enoto za usposabljanje voznikov vojaških vozil – šola vožnje (EUV ŠV). Na podlagi tega je dobila novo poslanstvo, in sicer se je poleg usposabljanja kandidatov za kategoriji C in CE začelo tudi usposabljanje za vojaško evidenčno dolžnost A12010 in DVSU-F. Enota sodeluje tudi pri usposabljanju za VED A32010 – podčastnik prometnik in VED A52010 – častnik za promet. Nosilec vojaškega strokovnega usposabljanja je višji štabni vodnik Mitja Žuran. EUV ŠV od leta 2013 vodi častnik.

V šoli se usposabljujejo pripadniki SV, Slovenske policije, pa tudi pripadniki sil za zaščito in reševanje. Šola tako pri teoretičnem kot praktičnem delu voznškega izpita dosega nadpovprečje uspešnosti na republiški ravni. Od ustanovitve je usposobila:

- v kategoriji A: 18 kandidatov,
- v kategoriji C: 1725 kandidatov,
- v kategoriji CE: 253 kandidatov.

Skupaj je usposobila 1996 kandidatov.

»Naj vas pot nikoli ne vodi tako hitro, da ne bi pomislili tudi na tiste, ki so z vami na cesti.«

CIVILNO-VOJAŠKO SODELOVANJE V 670. LOGISTIČNEM POLKU

Besedilo: Drago Selinšek
Fotografiji: Rajko Petek in Vojko Leva

Civilno-vojaško sodelovanje je praksa, pri kateri Slovenska vojska sodeluje s civilnim okoljem. Temeljni cilj je oblikovanje razmer, ki omogočajo delovanje enot Slovenske vojske. Za celotno ozemlje Republike Slovenije so določeni domicili enot Slovenske vojske, ki redno obveščajo javnost o svojih aktivnostih. To sodelovanje načrtuje in uresničuje na temeljih vzajemnosti, prednost pa daje sodelovanju z nevladnimi in drugimi organizacijami, ki delujejo v javnem interesu na področju obrambe, športa, usposabljanja in humanitarosti. Prav tako je pomembno za dobre odnose znotraj vojaške organizacije in v razmerju do civilnih organizacij ter prebivalstva na območjih, kjer enote Slovenske vojske delujejo ali bodo delovale v prihodnje.

Vsaka enota SV velikosti bataljona in višje ima dodeljen svoj domicil delovanja ter sodelovanja s civilnimi sestavami. Tako ima tudi 670. logistični polk svoje območje. Glede na zmožnosti je njegovo delovanje za primerjavo z drugimi enotami SV izredno majhno. Območje obsega le Občino Slovenska Bistrica. Ne glede na to 670. logistični polk izvede povprečno največ aktivnosti, saj jih je od 2016 do 2019 izvedel povprečno 55 do 65 na leto. Če primerjamo, je celotna SV za leto 2016 načrtovala nekaj čez 500 dogodkov.

Ker ima polk zmogljivosti, ki jih druge enote nimajo, pomeni, da sodeluje in podpira dogodke tudi zunaj območja domicila. To so velike mednarodne športne prireditve, kot so svetovna prvenstva in pokali v smučarski skokih za moške in ženske v Planici in

Ljubnem ob Savinji, prvenstva v biatlonu na Pokljuki, smučanju v Kranjski Gori ... Enota prav tako za potrebe civilnih struktur po celotni Sloveniji prevaža materialna sredstva s tovornimi vozili in ljudi z avtobusi.

Najbolj pa se 670. logistični polk posveča sodelovanju na območju domicila. Zahvala za pomoč in podporo civilnim organizacijam, ki delujejo v javnem interesu in negujejo sorodne vrednote, gre vsem dosedanjim poveljnikom, ki so podpirali vse oblike sodelovanja. Velikokrat so se podprli tudi dogodki, ki niso bili v letnem načrtu oziroma Slovenska vojska ni imela z njimi podpisanega sporazuma o sodelovanju.

Da sta 670. logistični polk in vojašnica priljubljena med civilnim prebivalstvom, se kaže tudi v obiskih predstavnikov društev in organizacij na različnih prireditvah in slovesnostih v Vojašnici Vincenca Repnika v Slovenski Bistrici.

Seveda pa sta najpomembnejši obliki civilno-vojaškega sodelovanja 670. logističnega polka humanitarna pomoč in reševanje. V preteklosti so enote pomagale pri naravnih nesrečah, kot so poplave, potresi ali požari.

V 670. logističnem polku se zavedamo dejstva, da smo pripadnice in pripadniki del družbe, zato je izrednega pomena, da družbi vračamo, kar in kolikor lahko ter tako pripomoremo k boljšim razmeram za življenje sodržavljanov.

SODELOVANJE 670. LOGISTIČNEGA POLKA PRI NALOGAH ZAŠČITE IN REŠEVANJA

Besedilo: Alen Simonič
Fotografija: Maja Slatinšek

Pomoč vojske civilnemu prebivalstvu ob naravnih in drugih nesrečah je ena od glavnih nalog naše organizacije. Pomaga krepiti prepoznavnost in zaupanje civilnega prebivalstva v Slovensko vojsko. 670. logistični polk ima pri tem dolgo zgodovino sodelovanja. S prvo takšno situacijo smo se srečali že davnega leta 2008, ko smo se še imenovali 670. logistični bataljon in smo se predstavljali širši javnosti na sejmu v Gornji Radgoni, kjer smo postavili logistično bazo z vsemi elementi. Ob obilnem in nenadnem deževju so reke začele poplavljeni. Najhuje je bilo na območju Selške in Poljanske doline, v občini Železniki in okolici.

Sile SV so bile takrat prvič aktivirane v velikem obsegu. Pospravili smo prizorišče baze na sejmu in z vsemi razpoložljivimi silami šli pomagat reševati situacijo. Fizično smo sodelovali pri odpravljanju posledic poplav in odstranjevanju naplavin. Ob tem so se za izjemno koristne pokazali kontejnerji za razsuti tovor.

Že leta 2010 smo ponovno imeli velike poplave. Vsa SV je bila angažirana pri odpravi posledic. Tokrat so bile težave na celotnem območju Slovenije in večji del enot je skrbel za pomoč na svojem domicilnem območju. Prvič je bila ustanovljena namenska operativna skupina, ki je vodila in usmerjala aktivnosti. Na teren smo pošiljali organizirane skupine velikosti voda, ki so po usmeritvah lokalnih predstavnikov Civilne zaščite odpravljale posledice ujme.

Leta 2011 je prišlo do težav pri oskrbi s pitno vodo na območju Loške doline. Enota za prečiščevanje vode se je izkazala in upravičila svoj obstoj, saj je več tednov v polnem obsegu delovala na prizadetem območju in poskrbela, da lokalnemu prebivalstvu ni zmanjkalo vode.

Naslednja večja operacija pomoči civilnemu prebivalstvu je bila leta 2014 ob hudem žledu, ki je prizadel celotno območje Slovenije, najhuje pa je bilo na Notranjskem. Operativna skupina se je srečala s celo vrsto aktivnosti, ki jih je bilo treba usklajevati. Pomagali smo pri odpravi posledic žledoloma z motornimi žagami, zagotavljanjem prevozov, agregatov, tuširnic ter pralnic na celotnem območju Slovenije.

Potem je bilo nekaj let zatišja. Na srečo ni bilo tako velikih naravnih in drugih nesreč, da jih Civilna zaščita in druge namenske sestave ne bi mogle obvladati brez pomoči vojske. Vse do leta 2022, ko so se na Krasu in Primorskem zgodili veliki požari v naravnem okolju. Tako veliki, da so na pomoč prihajali gasilci tudi iz drugih držav. Tukaj smo lahko najbolj pomagali s prevozi vode, naša naloga so bile vse razpoložljive cisterne za vodo iz celotne SV. Obenem smo usposabljali ogromno pripadnikov SV za prevoz in delo s cisternami za vodo, saj je bilo prevozov toliko, da so bili prevelik zalogaj samo za formacijsko postavljene voznike.

Lani so Slovenijo prizadele velike poplave, najbolj prizadeti območji sta bili Savinjska dolina in Koroška. Pomoč je prihajala s celotnega sveta, tudi oborožene sile partnerskih držav so pošiljale pomoč v moštvu in sredstvih. Slovenska vojska je tokrat postavila bazi v Nazarjah pod domicilom 1. brigade in Mežici pod domicilom 72. brigade. Predvsem baza v Mežici je bila za nas velik zalogaj, saj smo jo postavili in vodili njeno delovanje z lastnimi sredstvi. Tokrat je bila naša naloga malo drugačna, saj smo podpirali druge enote SV pri odpravi posledic ujme. Vseeno pa smo opravili ogromno prevozov različnih sredstev, predvsem delov montažnih mostov in donacij sena, ponovno smo prepeljali ogromne količine pitne vode za prizadeto lokalno prebivalstvo ter z gorivom oskrbovali vojaško in civilno tehniko na terenu.

O pomoči naše enote ob naravnih nesrečah govorijo tudi priznanja in zahvala Civilne zaščite ter občin. Želimo si, da bi se našla še rešitev, s katero bi bil morebiten vpoklic vojske za pomoč civilnemu prebivalstvu hitrejši, obenem pa seveda, da bi bilo takih posredovanj čim manj.

KLJUČNA OPREMA V 670. LOGISTIČNEM POLKU

Besedilo: Marko Čas
Fotografija: arhiv 670. LOGP

670. logistični polk ima že od nastanka opremo iz projekta Oskrba, ki jo v večini še danes uporablja. V polku nismo prejeli novih materialnih sredstev vse do leta 2022. Oprema je dotrajana, zato jo je treba prenoviti. V zadnjem času smo začeli pridobivati nova materialna sredstva z namenom prenovitve stare in izrabljene opreme.

Septembra 2023 smo prevzeli nove visokotlačne šotore. Od tega je bilo deset visokotlačnih šotorov, velikih 36 m², 82 visokotlačnih šotorov 48 m² in pet pnevmatskih šotorov 103 m². Visokotlačne šotore smo februarja 2024 uvedli v operativno uporabo in jih tako tudi začeli uporabljati za postavljanje taborov na vojaških vajah ter taborih. Z novimi visokotlačnimi šotori se skrajša čas postavitve tabornega prostora, vendar je zaradi njihove teže ravnanje z njimi težje. Z novimi grelno-hladilnimi napravami, trenutno imamo 102, ki smo jih v polku prevzeli skupaj z visokotlačnimi šotori, zagotavljamo v šotorih ugodne klimatske razmere.

Pri postavljanju in vzdrževanju tabornega prostora z novimi visokotlačnimi šotori ter grelno-hladilnimi napravami potrebujemo dodatno količino električne energije, zato smo do konca maja 2024 v polk sprejeli nove električne agregate. Dodatno imamo štiri električne agregate z močjo 150 kW, pet z močjo 300 kW in dva s 500 kW. V taboru se z novo taborno opremo lahko nastani do 1500 pripadnikov. Nove električne agregate smo že začeli uporabljati zaradi odprave napak v garancijskem roku in prvega servisa pri dobavitelju.

Eno izmed ključnih sredstev v polku so tovorna vozila za prevoz materialnih sredstev. Decembra 2022 smo sprejeli 40 novih tovornih vozil MAN HX2-44M 8 × 8. Voznike tovornih vozil Actros 4146 smo poslali na usposabljanje in pridobitev licenc za ta nova tovorna vozila. Tako smo lahko oktobra 2023 vozila uvedli v operativno uporabo. Januarja 2024 pa smo prejeli ukaz, da določeno število novih tovornih vozil predamo v 1. in 72. brigado in 15. brigado vojaškega letalstva. Pred začetkom predaje smo opravili še usposabljanje pripadnikov enot SV za pridobitev licence tega tovornega vozila.

Predali smo jih aprila 2024. Tako je v polku ostalo 16 tovornih vozil MAN HX2-44M 8 × 8, od tega so tri namenjena za nadgradnjo v cisterne za vodo kapacitete 10.000 m³. Trenutno imamo v polku eno tovorno vozilo MAN HX2-44M 8 × 8 s cisterno za vodo, vendar vozilo še ni v operativni uporabi. V polku še naprej uporabljamo tovorno vozilo Actros 4146, ki je ključno za prevoz materialnih sredstev v 670. logističnem polku in enotah SV. Vozilo se uporablja od leta 2004 in je zaradi starosti že dotrajano. Začetek obnove teh tovornih vozil je predviden oktobra 2024. Načrtovana je obnova treh tovornih vozil na mesec. Tako bi se podaljšala operativnost vozil in zagotavljanje prevozov materialnih sredstev za enote SV.

Do leta 2028 je načrtovana obnova avtodvigala TADANO FAUN BKF 35-4, ki je eno izmed ključnih sredstev pri dvigovanju kontejnerjev in postavljanju električnih agregatov na lokacije tabornega prostora. Zaradi njegove starosti in dotrajanosti je veliko časa neoperativno, saj je na vzdrževanju v delavnicah ali na popravilu pri zunanjem izvajalcu. Predlog 670. logističnega polka je, da se kupi novo avtodvigalo za potrebe enote in s tem celotne SV. V taborih za mednarodne vojaške vaje moramo omogočiti pranje perila na terenu.

Zato se je leta 2024 načrtovala obnova pralno-sušilnih enot na enoosni prikolici, ki trenutno poteka. Pri modernizaciji opreme naše enote opažamo veliko možnosti za napredek, predvsem z večjo vključenostjo v načrte in v sinhronizaciji načrtov nabav na celotnem področju zagotovitve delovanja Slovenske vojske.

POGLED PASTORALNEGA ASISTENTA

Besedilo: vojaški kaplan – diakon Klemen Štabvar
Fotografija: arhiv 670. LOGP

Če me spomin ne vara, me je nekega nedeljskega večera leta 2009 poklical kaplan I. brigade Matej Jakopič ter mi sporočil, da sem z naslednjim dnem kot pripadnik Vojaškega vikariata, duhovne oskrbe, prestavljen v takratni 670. poveljniško-logistični bataljon. Tako sem naslednji dan namesto na teren z 10. bataljonom odšel v Slovensko Bistrico, kjer sem se ločil od rdeče baretke in z rahlo grenkim občutkom dobil novo – olivno rjavo. Malo za šalo, malo zares – edina pozitivna stvar, ki sem jo v tistem trenutku zaznal, so bili krajša vožnja ter odhod in prihod domov v svetlem delu dneva. In ni ostalo pri tem ...

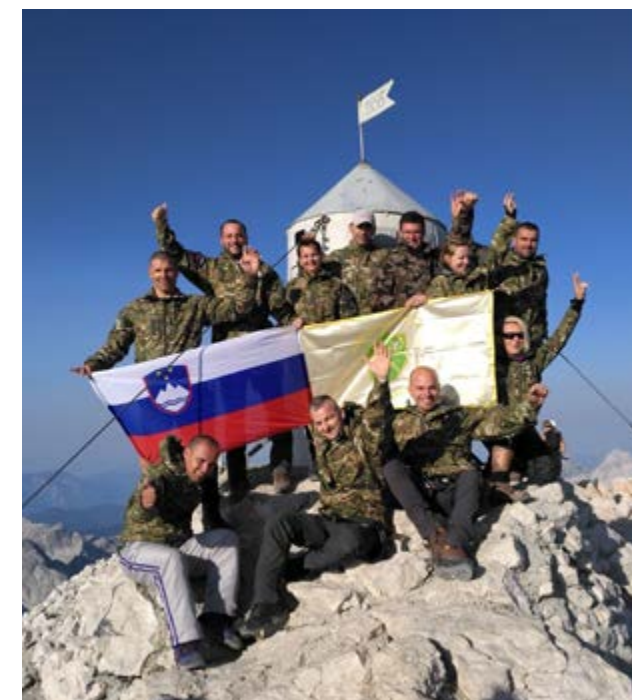
Za začetek sem opazil, da sem v primerjavi s predhodno enoto prišel med rahlo starejšo populacijo številnih talentov, iznajdljivosti in veščin, ki so mi bile do tedaj samoumevne, pripadniki pa dokaj nepoznani. Saj vemo, povsem običajno je, da se na terenu spi, ti ni mrzlo oziroma vroče, so stranišča in na tisoče drugih podrobnosti, mimogrede pa ti dajo še jesti. Tako sem dobil privilegij, da sem tudi iz druge perspektive začel spoznavati, da za vsemi stvarmi, ki sem jih bil nekdaj deležen, stojijo moje »mravljice«.

Zdaj spadam že sam med tisto »malo starejšo populacijo« in verjetno so mi prav zato posebej pri srcu in v meni dragem spominu moja prva leta delovanja v enoti. Posebej se spominjam entuziazma enote, ko smo s takratnim poveljnikom širokega pogleda, podpolkovnikom Petrom Einfaltom, v lovskem domu v Cigonci organizirali družinske dneve pred misijami, za otroke pripadnikov izvajali tedenske »Mravljinčkov počitnice«, imeli skupne božičnice itn. Za njim je prišel mož s pogledom v višine, podpolkovnik Jožef Budja, s katerim smo obudili domoljubne pohode in s tem vsakoletno romanje »mravljič« k Mariji Snežni na Kredarico in Triglav. Vse to je dobilo polet z Jernejem Petermeljem, ki je odlično ohranjal tradicijo »mravljič«, hkrati pa skrbel, da cona udobja pri nikomer ni trajala predolgo in da je, kot je sam rad dejal, dan imel 25 ur.

Nato je prišla transformacija ... Ker je v vseh vojskah tradicija izjemnega pomena, smo se ponovno preoblikovali. Posledično smo rahlo spremenili ime enote, tabor Gloria na Počku smo preimenovali v Vesno, sneli smo baretke rdeče barve, jih nadomestili s pokrivalom SV, ki se je pred kratkim preoblikovala v baretko, pravijo, da je barve zlata.

A naj se je zgodilo kar koli, vedno in povsod sem lahko videl, da so bogastvo in ponos enote ter njeno največje bogastvo pravzaprav njeni pripadniki. In v izjemno čast mi je bilo in je, da sem del tega »mravljišča«!

670. logistični polk, Bog nas živi še naprej!

ENKRAT MRAVLJICA,
ZA VEDNO MRAVLJICA